DZIENNIK URZĘDOWY
# WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W SZCZECINIE

Szczecin, dnia 27 maja 1963 r. Nr 9. poz. 57—65



## Poz. 57.

### UCHWAŁA Nr XIII/142/63

**Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie**

**z dnia 7 maja 1963 r.**

**w sprawie wyboru przewodniczących składów orzekających wojewódzkiego kolegium karno-administracyjnego**

Działając na podstawie § § 9 i 10 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 lutego 1959 r. o trybie wybierania i odwoływania osób wchodzących w skład kolegiów karno-administracyjnych przy prezydiach rad narodowych oraz przewodniczących składów orzekających tych kolegiów (Dz. U. Nr 15 poz. 81) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej uchwala co następuje

§ 1.

Na przewodniczących składów orzekających zostają wybrani następujący członkowie kolegium przy Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej:

| | |
|---|---|
| mgr Józef Dudek | Eugeniusz Zawadzki |
| mgr Piotr Semkowicz | mgr Janina Sternicka |
| Bogusław Grünberg | mgr Józef Dmitruk |

§ 2.

Kolegium karno-administracyjne wybrane w dniu 26. IV. 1963 r. na XIII sesji Wojewódzkiej Rady Narodowej rozpocznie swoją działalność z dniem 1 czerwca 1963 r.

§ 3.

Wykonanie uchwały porucza się kierownikowi Urzędu Spraw Wewnętrznych.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

**Sekretarz** **Przewodniczący**
**Marian Jędrzejczak** **Marian Łempicki**

## Poz. 58.

### UCHWAŁA Nr XIV/159/63

**Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie**

**z dnia 14 maja 1963 r.**

**w sprawie częściowej zmiany uchwały nr XV/189/61 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 7 czerwca 1961 r.**

Na podstawie § 1 pkt. 2 uchwały nr 55 Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1961 r. w sprawie cen na usługi wykonywane dla ludności (Monitor Polski nr 26 poz. 123) oraz zarządzenia nr 63/63 Państwowej Komisji Cen z dnia 28 lutego 1963 r. zmieniającego zarządzenie nr 121/61 z dnia 8 kwietnia 1961 r. w sprawie cen na niektóre usługi wykonywane dla ludności — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej uchwala, co następuje:

§ 1.

W uchwale nr XV/189/61 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 7 czerwca 1961 r. w sprawie cen niektórych usług dla ludności (Dziennik Urzędowy Woj. Rady Narodowej Nr 9 p. 35) w § 1 po pozycji 31 dodaje się nowe pozycje w brzmieniu:

32. Pralnictwo.
33. Prasowanie odzieży, bielizny itp.
34. Cerowanie artystyczne, plisowanie, obciąganie guzików i usługi pokrewne.

35. Opłaty za szatnie w zakładach gastronomicznych.
36. Introligatorstwo.
37. Usługi poligraficzne i maszynopisanie.
38. Remonty i przewijanie silników elektrycznych.
39. Pobielanie kotłów, naczyń, innych przedmiotów i urządzeń.
40. Naprawa samochodów i innych pojazdów mechanicznych.
41. Konserwacja i remonty urządzeń odgromowych.

§ 2.

Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Wojewódzkiej Komisji Cen.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia, z mocą obowiązującą od 1 czerwca 1963 r., i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

**Sekretarz Prezydium**
**Marian Jędrzejczak**

**Przewodniczący Prezydium**
**Marian Łempicki**

**Poz. 59.**

**ZARZĄDZENIE Nr 3/63**

**Dyrektora Szczecińskiego Urzędu Morskiego z dnia 19 marca 1963 r.**

**w sprawie przepisów porządkowych, obowiązujących przy wykonywaniu rybołówstwa przybrzeżnego oraz na Zalewie Szczecińskim i wodach przyległych, administrowanych przez Szczeciński Urząd Morski.**

Na podstawie art. 2 pkt. 12 i art. 7 pkt. 1 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. PRL Nr 6, poz. 35) zarządzam co następuje:

§ 1.

Ze względu na bezpieczeństwo żeglugi oraz dla zapewnienia ochrony uprawiających rybołówstwo wszelkie narzędzia rybackie, wystawione w wodzie, winny być należycie oznakowane tak, by położenie ich w wodzie można było łatwo rozpoznać ze statku i by można było w każdym wypadku ustalić, do kogo one należą.

**Rybołówstwo przybrzeżne**

§ 2.

Pod pojęciem „rybołówstwo przybrzeżne" w rozumieniu niniejszego zarządzenia uważa się rybołówstwo, uprawiane nie dalej niż 20 m od brzegu.

§ 3.

1. Zestaw sieci dryfujących w morzu nie może przekraczać 1.000 m długości i w nocy winien być oznaczony trzema bojkami z białym światłem na początku, w połowie i na końcu zestawu. Zestaw sieci dryfujących ze statkiem rybackim winien mieć na końcu i w połowie bojki z białym światłem, a statek rybacki dryfujący z zestawem winien być oznaczony światłami według prawidła 9 międzynarodowych przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu (Rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 12 lipca 1954 r. w sprawie przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu (Dz. U. PRL Nr 44, poz. 207). Ponadto sieci dryfujące winny mieć w dzień na końcu, w połowie i na początku zestawu bojkę z umieszczoną na niej na drzewcu wystającym 1,5 m ponad poziom wody chorągiewkę koloru białego o rozmiarach 30×40 cm, przymocowaną do drzewca krótszym bokiem. Zestaw sieci stawnych (np. nety sandaczowe, certowe, flądrowe itp.) winien być oznakowany w sposób wyżej ustalony z tym, że chorągiewki na obu końcach zestawu będą koloru czerwonego, a w połowie zestawu koloru czarnego. Zestaw sieci stawnych nie musi posiadać świateł w nocy.
2. Dryfujące haki winny być oznaczone w sposób ustalony w pkt. 1 niniejszego paragrafu z tym, że odległość między chorągiewkami winna wynosić około 150 m, zaś między światłami około 200 m.
3. Niewód pułapkowy winien być oznakowany na obu końcach zestawu tablicami o rozmiarach 20×30 cm z wyraźnym oznaczeniem oznaki jednostki rybackiej. Oznaczenie to winno być wykonane czarnymi literami na białym tle.
W okresie od zachodu do wschodu słońca obowiązuje wystawienie na obu końcach zestawu pojedynczych białych świateł ciągłych, widocznych dookoła widnokręgu. Tablice i światła winny być umieszczone na wysokości 1,5 m od zwierciadła wody.
4. Sprzęt czynny jak niewody i przywłoki muszą posiadać dodatkowe oznakowanie matni; w porze dziennej bojka czerwona o średnicy nie mniejszej niż 25 cm, w porze od zmroku do świtu bojka świetlna, ze światłem białym.

§ 4.

Do eksploatacji niewodów pułapkowych konieczne jest posiadanie zezwolenia Szczecińskiego Urzędu Morskiego.

§ 5.

Niewód pułapkowy może eksploatować nie mniej niż czterech rybaków, w jednym zespole.

**Rybołówstwo zalewowe.**

§ 6.

Haki (np. haki węgorzowe, sandaczowe itp.) winny mieć na obu końcach zestawu bojkę z drzewcem wystającym ponad wodę na wysokość 1,5 m zaopatrzoną u góry w dwie prostokątne chorągiewki koloru czerwonego, każda o wymiarach 15×40 cm przymocowane do drzewca krótszym bokiem w odstępie 10 cm jedna od drugiej. Ponadto w odległości ca 500 haczyków winny być umieszczone bojki pośrednie z drzewcem jak wyżej, zaopatrzone w jedną tylko prostokątną chorągiewkę koloru czarnego o rozmiarach 30×40 cm.

§ 7.

Sieci stawne (np. nety sandaczowe, certowe itp.) winny mieć na obu końcach zestawu bojki jak w § 6 z tym, że jeden zestaw sieci nie może przekraczać 500 m i winien mieć bojkę pośrednią w połowie zestawu. Drzewca końcowe winny być zaopatrzone u góry w dwie prostokątne chorągiewki koloru cytrynowego o wymiarach 15×40 cm przymocowane do drzewca krótszym bokiem w odstępie 10 cm jedna od drugiej. Natomiast drzewca na bojkach pośrednich winny być zaopatrzone w jedną tylko chorągiewkę koloru cytrynowego o rozmiarach 30×40 cm przymocowaną do drzewca krótszym bokiem.

§ 8.

Niewód pułapkowy winien być oznakowany na obu końcach zestawu tablicami o rozmiarach 20×30 cm z wyraźnym oznaczeniem oznaki jednostki rybackiej. Oznaczenie to winno być wykonane czarnymi literami na białym tle. W okresie od zachodu do wschodu słońca obowiązuje wystawienie na obu końcach zestawu pojedynczych białych świateł ciągłych, widocznych dookoła widnokręgu. Tablice i światła winny być umieszczone na wysokości 1,5 m od zwierciadła wody.

§ 9.

Sprzęt czynny jak niewody i przywłoki muszą posiadać dodatkowe oznakowanie matni; w porze dziennej bojka czerwona o średnicy nie mniejszej niż 25 cm, w porze od zmroku do świtu bojka świetlna, ze światłem białym.

§ 10.

1. Zakazane jest pozostawienie w wodzie kotwic, pali, narzędzi stałych i ich części, gdy rybołówstwo się kończy lub przerywa na dłuższy okres czasu. Nie dotyczy to przypadków, gdy przerywa się rybołówstwo na krótszy czas dla suszenia lub naprawy narzędzi połowów.
2. Użyte przy połowie pale winny wystawać ponad normalny stan wody co najmniej 1 m, jednakże nie więcej niż 2 m.

§ 11.

1. Wszelki sprzęt połowowy przed użyciem winien być zbadany przez Inspektora Rybołówstwa Morskiego danego obwodu i oplombowany.
2. Niewody, przywłoki, włoczki do połowu przynęty oraz wszelkiego rodzaju cezy ręczne winny mieć wypaloną lub wyciętą na gumulcach oznakę danej jednostki rybackiej nadaną przez Szczeciński Urząd Morski, a używanie ich może nastąpić za imiennym zezwoleniem Szczecińskiego Urzędu Morskiego.
   Do eksploatacji niewodów pułapkowych konieczne jest posiadanie zezwolenia Szczecińskiego Urzędu Morskiego.
3. Żaki winny być oznaczone przez wypalenie lub wyraźne wycięcie na ostatnim palu przy matni oznaki jednostki rybackiej nadanej przez Szczeciński Urząd Morski. Ponadto każdy zestaw żaków winien mieć przy obu końcach zestawu tablice o rozmiarach 20×30 cm umieszczone na palach na wysokości 1,5 m ponad poziom wody z wyraźnym oznaczeniem na nich właściciela i przystani względnie portu macierzystego jednostki rybackiej. Oznaczenie to winno być wykonane czarnymi literami na białym tle.
4. Przy pławnicach, mancach, netach, drygawicach itp. pierwszy pływak umieszczony przy uchu zemki winien być pomalowany na kolor biały oraz mieć wyraźne i trwałe oznaczenie nadanej przez Szczeciński Urząd Morski oznaki jednostki rybackiej.
5. Bojki i boje przy hakach, sieciach zestawnych i dryfujących oraz innym sprzęcie winny być pomalowane na kolor żółty i oznaczone nadaną przez Szczeciński Urząd Morski oznaką jednostki rybackiej. Odnośne litery i liczby winny być co najmniej 5 cm wysokie i 1 cm szerokie.
6. Każdy może dodatkowo oznaczyć swoje narzędzia rybackie lub ich części przez przytwierdzenie do nich nierdzewnych tabliczek lub plomb z oznaczeniem na nich swego imienia i nazwiska oraz numeru karty rybackiej albo też w inny zwyczajowo przyjęty sposób.
7. Sadze rybne winny być oznaczone imieniem i nazwiskiem właściciela oraz miejscem zamieszkania względnie nazwą Spółdzielni i nazwą bazy.

§ 12.

Dopuszcza się do eksploatacji niewody pułapkowe na Zalewie Szczecińskim wyłącznie na wodach o głębokości większej niż 5 m i miejscach ustalonych przez Szczeciński Urząd Morski.

§ 13.

1. Ustala się następujące minimum odstępów frontalnych dla wykładania narzędzi połowowych:
   a) wszelkie sieci dryfujące nie mogą być wykładane w odległości frontalnej mniejszej niż 1.000 m jeden zestaw od drugiego.
   b) zestawy sprzętu stawnego jak żaki, nety itp. za wyjątkiem miroży i węgornic nie mogą przekraczać 500 m długości i winne mieć przerwy (odstępy) po 250 m tj. połowę szerokości zestawów z tym, że odległość drugiej linii zestawu od pierwszej w kierunku rówoległym nie może być mniejsza niż 500 m.
   c) długość ściany przegradzającej niewodu pułapkowego nie może być mniejsza niż 600 m a większa niż 800 m. Jednocześnie ustala się następujące ustawienie matni:
      1) w okresie wiosennej ochrony tarła ryb matnie niewodu pułapkowego ustawiane wzdłuż ściany przegradzającej nie mogą znajdować się w odległości mniej szej niż 300 m od siebie,
      2) w pozostałych okresach połowowych odległość między matniami, liczona wzdłuż ściany przegradzającej nie może wynosić mniej niż 100 m.
2. Jeżeli chodzi o minimalne odstępy między narzędziami połowowymi należącymi do różnych rybaków obowiązuje przy wykładaniu zestawu żakowego a także wszelkich sieci stawnych zachowanie co najmniej 50 m odległości bocznej w danym zestawie, jednak długość całego zestawu musi być zgodna z punktem 1 lit. b. niniejszego paragrafu.
3. W wypadkach szczególnych, uzasadnionych miejscowymi warunkami, Inspektor Rybołówstwa Morskiego może przewidziane w niniejszym paragrafie odstępy frontalne i boczne zmniejszyć na czas niezbędny.

§ 14.

Ustala się następujące minimalne wymiary oczek sieci w niewodach pułapkowych:

1. typ węgorzowy

| | |
|---|---|
| matnia w części przedniej | — 20 mm przy sieci z tworzyw sztucznych |
| | — 20 mm przy sieci bawełnianej |
| matnia w części końcowej | — 10 mm przy sieci z tworzyw sztucznych |
| | — 12 mm przy sieci bawełnianej |
| ściana przegradzająca | — 20 mm niezależnie od materiału sieciowego. |

2. typ na białą rybę

| | |
|---|---|
| matnia w części przedniej | — 35 mm |
| matnia w części końcowej | — 25 mm |
| ściana przegradzająca | — 45 mm |

Przęsło ściany przegradzającej dowiązane do matni, na długości 50 m może mieć oczka sieci o wielkości 40 mm.

W niewodzie pułapkowym typu na białą rybę wymiary oczek są niezwiązane z rodzajem użytego materiału sieciowego.

§ 15.

Na terenie Zalewu Kamieńskiego, jeziora Dąbie, jeziora Wicko Duże, jez. Nowowarpieńskiego, oraz w wyjątkowych wypadkach na Zalewie Dużym, Szczeciński Urząd Morski może dopuścić do eksploatacji niewody pułapkowe o wymiarach mniejszych niż przewidziane w § 13, zachowując jednak wymiary oczek określone w § 14.

§ 16.

Niewód pułapkowy może eksploatować nie mniej niż czterech rybaków, a w wypadkach określonych w § 15, dwóch rybaków w jednym zespole.

§ 17.

1. Poza wypadkami siły wyższej nie wolno przy połowach niewodem brzegowym i przywłoką zajmować dla tego rybołówstwa większego odcinka brzegowego niż odcinek równy 4/5 długości sprzętu. W zasięgu tego odcinka inni rybacy nie mogą wykonywać jakiegokolwiek rybołówstwa ani też w inny sposób niepokoić poławiających niewodem brzegowym lub przywłoką.
2. Zespoły zamierzające poławiać niewodami brzegowymi i przywłokami winny przed rozpoczęciem połowów podzielić między siebie odcinki brzegu zgodnie z przepisami pkt. 1, niniejszego paragrafu oraz poinformować się wzajemnie co do kierunku zamierzonego zarzucenia sprzętu i sprawdzić, czy w miejscu zamierzonego wyciągu nie ma wystawionego sprzętu stawnego, a to celem uniknięcia nieporozumień i zatargów.

§ 18.

Zespół niewodowy i przewłokowy, który dla celów rybołówstwa wypracuje sobie za uprzednim porozumieniem się z Inspektorem Rybołówstwa Morskiego toń połowową przez oczyszczenie z wraków i innych przeszkód niezbędnego odcinka dna Zalewu, może z wyłączeniem innych rybaków korzystać z tej toni na czas nieograniczony. W wypadku, gdyby zespół niewodowy lub przywłokowy nie korzystał z wypracowanej przez siebie toni, Inspektor Rybołówstwa Morskiego przydzieli ją innemu zespołowi łowczemu. Szczeciński Urząd Morski za pośrednictwem swych Inspektorów określa granice toni niewodowych i przywłokowych oraz które z nich i ile mogą być eksploatowane przez poszczególne zespoły.

§ 19.

1. Kto pierwszy zajął miejsce do połowów ryb i narzędzia swoje wyłożone w wodzie należycie oznaczył, nie może być usunięty ze swego miejsca ani niepokojony w swym rybołówstwie przez innych rybaków, jak długo ma swe

narzędzia wyłożone i ich do rybołówstwa używa za wyjątkiem alhamów i żaków węgorzowych, dla których stanowiska przydziela Szczeciński Urząd Morski. Samowolne usuwanie, przesuwanie, przestawianie lub uszkadzanie cudzych narzędzi połowu oraz wykładanie narzędzi rybackich w wyłożone już narzędzia innego rybaka jest wzbronione.

2. Kierownicy jednostek pływających nierybackich odbywających podróże na wodach administrowanych przez Szczeciński Urząd Morski będą również odpowiadać w trybie karno-administracyjnym za uszkodzenie lub zniszczenie wyłożonych narzędzi rybackich, oznakowanych zgodnie z wymogami niniejszego zarządzenia.
3. Żaki stawiane przy granicy Państwa winny znajdować się w odległości 20 m od linii granicznej, przy czym zestaw żaków nie powinien przekraczać 500 m długości z zachowaniem odstępów pomiędzy zestawami w linii równoległej niemniejszej jak 20 m.
4. Osoby uprawiające rybołówstwo winny przestrzegać kolejności porządku połowów ustalonych przez Inspektora Rybołówstwa Morskiego z uwzględnieniem istniejących zwyczajów.

§ 20.

Zajęcie przydzielonego miejsca stawnego uważa się za dokonane z chwilą wystawienia co najmniej 3 żaków lub węgornic (alhamów) i oznaczenia tyczką końcowej długości przewidzianego zestawu z tym, że oznaczona tyczką długość winna być zastawiona w ciągu trzech dni.

Po terminie powyższym, w razie nie zastawienia dalszej partii sprzętu, służy prawo wykorzystania wytyczonego miejsca innym rybakom. W wypadku niewykorzystania tego miejsca przez innych rybaków tyczka winna być w ciągu pięciu dni od daty jej wystawienia wyjęta przez tego rybaka, który sprzęt wystawił i postawiona na końcu wystawionego sprzętu.

Zajmowanie miejsca stawnego pod węgornice (alhamy) na torach wodnych i przesmykach regulują oddzielnie przepisy.

Poza torami wodnymi i przesmykami pierwszeństwo do stanowisk węgornicowych mają rybacy, którzy te stanowiska zajmowali w uprzednich latach.

Ponadto przy zajmowaniu stanowisk pod węgornice obowiązują następujące zasady:

1. Każdy rybak może zająć tyle stanowisk pod węgornice, ile będzie mógł zastawić sprzętu (poza przydzielonymi stanowiskami).
2. Odległość zestawu węgornic jednego rzędu od drugiego w kierunku równoległym winna wynosić nie mniej jak 500 m a zestaw może być ustawiony tylko do połowy kanału lub rzeki, oraz 3/4 szerokości zatoczki.
3. Rybacy nowi względnie rybacy, którzy dotychczas nie używali węgornic, a chcą stosować tego rodzaju sprzęt, muszą wyszukać sobie nowe miejsca pod zestawy węgornic i żaków bez przeszkód dla innych rybaków.
4. Miejsca opróżnione przez rybaków, którzy zrezygnowali z rybołówstwa, względnie zostali pozbawieni prawa wykonywania rybołówstwa, zostaną innym rybakom przydzielone przez Szczeciński Urząd Morski.

§ 21.

Rybacy, wykładający narzędzia lub poławiający w pobliżu miejsc, gdzie wyłożone są cudze narzędzia połowów, winni zachować niezbędne środki ostrożności, by narzędzi tych nie uszkodzić. W szczególności dotyczy to rybaków poławiających niewodami, przywłokami i sieciami dryfującymi.

§ 22.

Wzbronione jest rybakom zatrzymywać lub umocowywać jednostki rybackie do sieci, boi, pływaków i innego wyłożonego sprzętu rybackiego należącego do innych rybaków.

§ 23.

W wypadku, gdy na skutek siły wyższej lub innych przyczyn ulegną poplątaniu wyłożone sieci lub haczyki, które należą do różnych rybaków, nie wolno ich rozcinać bez zgody stron chyba, że dowiedzione zostanie, iż nie było możliwości rozdzielenia ich w inny sposób. Przecięte liny winny być w każdym razie natychmiast należycie związane.

§ 24.

W razie znalezienia lub wyłowienia zaginionych względnie utraconych w inny sposób przez właścicieli jednostek rybackich przedmiotów wyposażenia i takielunku, sieci i innego sprzętu połowowego mają zastosowanie przepisy Kodeksu Morskiego.

Fakt znalezienia z podaniem rodzaju i ilości przedmiotów należy natychmiast po przybyciu do portu zgłosić Inspektorowi Rybołówstwa Morskiego danego obwodu.

§ 25.

Poza wypadkami wymienionymi w § 23 i § 24 żadnemu rybakowi nie wolno pod jakimkolwiek pozorem przecinać, wyciągać z wody, zabierać i zatrzymywać nienależących do niego sieci lub innego sprzętu rybackiego.

§ 26.

Rybołówstwa nie wolno wykonywać w ten sposób, by się przez to udaremniało lub utrudniało swobodną żeglugę. W szczególności zabronione jest poławianie na oznakowanych terenach wodnych, redach, terenach wojskowych i innych miejscach, co do których podano do publicznej wiadomości stały lub przejściowy zakaz wykonywania tam połowów.

§ 27.

Wzbronione jest cumowanie do umieszczonych w wodzie oznakowań mielizn, wraków, torów wodnych, red, rybnych obwodów ochronnych tip.

W wypadku uszkodzenia, zerwania lub przesunięcia z miejsca odnośnych znaków, należy natychmiast po powrocie do bazy zawiadomić Inspektora Rybołówstwa Morskiego danego obwodu.

§ 28.

Zabrania się przetrzymywania i postoju łodzi rybackich, sportowych i gospodarczych na stałych rybnych obwodach ochronnych (rezerwatach).

Zarzucanie kotwicy w bezpośredniej bliskości miejsca którędy przebiega kabel podwodny, jest wzbronione.

§ 29.

W zimie przy wykonywaniu rybołówstwa pod lodem należy wyrąbane w lodzie otwory zabezpieczyć kawałkami lodu, a ponadto miejsca te oznaczyć wiechą, gałęziami lub chorągiewką, dostatecznie widoczną.

§ 30.

Na mocy niniejszego zarządzenia wykonujący rybołówstwo będą karani, w wypadku naruszenia przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu i bezpieczeństwa żeglugi.

§ 31.

W czasie ochrony tarła ryb wszelki sprzęt czynny zostaje wycofany z eksploatacji a sprzęt stawny może być wystawiony zgodnie z każdorocznym zarządzeniem ochronnym wydawanym przez Szczeciński Urząd Morski.

Wyjątek stanowią mirože węgorzowe, które dopuszcza się do połowu na tarliskach ochronnych poza stałymi rybnymi obwodami (rezerwatami), przy czym należy zachować następujący porządek przy stawianiu tego sprzętu na tarliskach:

1. Mirože winny być stawiane prostopadle do linii brzegu, w odstępach 10 m w linii równoległej,
2. Zestaw nie może wynosić więcej jak 2 mirože, a odległość między zestawami musi wynosić 1 m w linii prostopadłej,
3. Przy zestawach krzyżowych odstęp między zestawami musi wynosić 20 m w linii równoległej i 2 m w linii prostopadłej.

Materiał sieciowy do budowy miroży winien być o oczkach nie większych jak 16 mm w części przedniej a nie mniejszy jak 12 mm w części tylnej.

Obwód serca w części przedniej nie może przekraczać 16 oczek, a w części tylnej 8 oczek. Skrzydła miroży winny być zbudowane z materiału sieciowego o oczkach nie większych jak 20 mm, a długość ich przy mirożach pojedynczych nie może przekraczać 5 m, zaś przy mirożach podwójnych 10 m.

§ 32.

Ewentualne spory, mogące wyniknąć przy stosowaniu powyższych przepisów, rozstrzygają Inspektorzy Rybołówstwa Morskiego, od zarządzeń których przysługuje zażalenie do Szczecińskiego Urzędu Morskiego.

§ 33.

Winni wykroczeń przeciwko przepisom niniejszego zarządzenia na podstawie art. 10 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej podlegają karze grzywny do 3.000 zł lub aresztu do 1 miesiąca. Orzecznictwo należy do Szczecińskiego Urzędu Morskiego.

§ 34.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 35.

Traci swą moc obowiązującą Zarządzenie Nr 1/59 Dyrektora Szczecińskiego Urzędu Morskiego z dnia 2. I. 1959 r. (Dz. Urz. W.R.N. w Szczecinie Nr 2/59).

**Dyrektor**
**Szczecińskiego Urzędu Morskiego**
**Edward Rumatowski**

**Poz. 60.**

## ZARZĄDZENIE NR 4/63

**Dyrektora Szczecińskiego Urzędu Morskiego z dnia 19 marca 1963 r. w sprawie uprawiania sportowego połowu ryb na wodach administrowanych przez Szczeciński Urząd Morski i trybu wydawania dokumentów.**

Na podstawie art. 2 pkt. 12 art. 7 pkt. 1 i art. 10 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35) §§ 2 i 3 pkt. 3 Zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 23. III. 1955 r. w sprawie utworzenia, organizacji i właściwości miejscowej urzędów morskich (M. P. Nr 63, poz. 749) oraz na podstawie § 23 Rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12. XII. 1930 r. o wykonywaniu rybołówstwa morskiego (Dz. U. Nr 92, poz. 720) zarządzam co następuje:

§ 1.

Zarządzenie niniejsze ma zastosowanie na wodach morskich i obszarach wodnych, zaliczonych do wód morskich pod względem rybołówstwa, podległych w zakresie administracji rybołówstwa Szczecińskiemu Urzędowi Morskiemu.

§ 2.

Przez sportowy połów ryb uważa się odłów ryb wyłącznie za pomocą wędki lub spinningu.

§ 3.

Do uprawiania sportowego połowu ryb przy użyciu wędek, na obszarach określonych w § 1 wymagane jest posiadanie karty, uprawniającej do sportowego połowu ryb. Dodatkowe zezwolenie konieczne jest na używanie spinningu.

§ 4.

Wnioski o wydanie karty uprawniającej do sportowego połowu ryb lub dodatkowego zezwolenia wym. w § 3, składa się u właściwego Inspektora Rybołówstwa Morskiego za pośrednictwem Polskiego Związku Wędkarskiego, o ile nie nastąpiło zwolnienie od obowiązku przynależności do tego Związku.

§ 5.

Kartę uprawniającą do sportowego połowu ryb, z ważnością nie dłuższą niż do końca roku kalendarzowego, mogą otrzymać w zasadzie tylko osoby będące członkami Polskiego Związku Wędkarskiego. Wyjątek stanowią pracownicy urzędów morskich, wczasowicze, względnie osoby przebywające czasowo na obszarach objętych niniejszym zarządzeniem.

Wymienionym wyżej osobom wolno wydawać karty uprawniające do sportowego połowu ryb na okres nie dłuższy niż jeden miesiąc z uwidocznieniem terminu ważności na górnej krawędzi pierwszej strony, pracownicy urzędów morskich otrzymują jednak kartę na przeciąg jednego roku.

§ 6.

Młodzież do lat 14 może wykonywać sportowy połów ryb na jedną wędkę, w obecności opiekuna posiadającego ważną kartę wymienioną w § 3.

§ 7.

Karty uprawniające do sportowego połowu ryb, wystawione przez Gdański i Koszaliński Urząd Morski mogą być wykorzystywane również na obszarach administrowanych przez Szczeciński Urząd Morski.

§ 8.

Uprawianie sportowego połowu ryb dozwolone jest tylko z brzegu. Wyjątek stanowi jez. Dąbie bez przyległych kanałów, gdzie uprawianie tego sportu jest dopuszczalne za specjalnym zezwoleniem S.U.M. z łodzi zakotwiczonej.

§ 9.

Przejazd łodzi wędkarskich na jez. Dąbie winien odbywać się na trasach, ustalonych zarządzeniem Kapitana Portu Szczecin.

§ 10.

Uprawianie sportowego połowu ryb w portach dozwolone jest tylko w miejscach wskazanych przez Kapitanaty lub Bosmanaty Portów.

§ 11.

Wzbronione jest uprawianie sportowego połowu ryb w przystaniach rybackich z mostów i urządzeń nawigacyjnych z uwagi na hamowanie ruchu i zachowanie bezpieczeństwa.

§ 12.

Sportowy połów ryb może być uprawiany wyłącznie od wschodu do zachodu słońca.

§ 13.

W okresie od 1 listopada oo 15 lutego wzbronione jest używanie spinningu na całym obszarze wód, wymienionym w § 1.

§ 14.

W okresie od 1 marca do 30 czerwca każdego roku wzbronione jest uprawianie sportowego połowu ryb na tarliskach.

§ 15.

Wzbronione jest używanie jednocześnie więcej niż 2 wędek, z których każda winna być wyposażona tylko w jeden haczyk lub kotwiczkę albo w jeden system stanowiący uzbrojenie jednej wspólnej przynęty.

Używanie sztucznej przynęty za wyjątkiem spinnigu jest wzbronione. Nie używany sprzęt winien być rozbrojony i spakowany w sposób uniemożliwiający natychmiastowe użycie.

§ 16.

Wzbronione jest jednoczesne używanie wędki względnie wędek i spinnigu.

§ 17.

Wzbronione jest używanie harpunów, oszczepów, kul z haczykami, sztucznej rybki itd. oraz holowanie przynęty sztucznej i naturalnej za wszelkimi obiektami pływającymi.

§ 18.

Wzbronione jest uprawianie sportowego połowu ryb w odległości mniejszej niż 100 m od wystawionych w wodzie narzędzi rybackich oraz od granic rybnych obwodów ochronnych.

§ 19.

Osoby uprawiające sportowy połów ryb obowiązane są posiadać przy sobie ważną kartę wędkarską lub dodatkowe zezwolenie.

§ 20.

Wzbronione jest zaśmiecanie miejsc łowczych w czasie uprawiania połowu.

§ 21.

Uprawiających sportowy połów ryb obowiązują przepisy wydane w zakresie ochrony ryb i porządku przy wykonywaniu połowów.

§ 22.

Od kart wędkarskich i zezwoleń, przewidzianych w § 3 pobiera się następujące opłaty manipulacyjne:

a) za kartę wędkarską — 5 zł.
b) za zezwolenie na spinningowanie — 50 zł.

§ 23.

Wnioski o zezwolenie na uprawianie sportowego połowu ryb na jez. Dąbie należy kierować przez Polski Związek Wędkarski do Szczecińskiego Urzędu Morskiego. Wnioski podlegają opłacie skarbowej w wysokości 20 zł.

§ 24.

Szczeciński Urząd Morski może odmówić wydania zezwolenia na uprawianie sportowego połowu ryb z łodzi i spinningowanie ze względu na ochronę gatunkową ryb, oraz w wypadku prawomocnego skazania za naruszenie przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 25.

Winni wykroczeń przeciwko przepisom niniejszego zarządzenia karani będą na podstawie art. 10 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej aresztem do 1 miesiąca lub grzywną do 3-ch tysięcy zł oraz może być orzeczony przepadek ryb, narzędzi połowu i łodzi na rzecz Skarbu Państwa.

§ 26.

Uprawiający sportowy połów ryb ukarani za naruszenie niniejszego zarządzenia mogą być w postępowaniu administracyjnym pozbawieni kart i dodatkowych zezwoleń na dokonywanie sportowego połowu ryb.

§ 27.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 28.

Traci moc obowiązującą zarządzenie Nr 2/62 Dyrektora Urzędu Morskiego z dnia 14 kwietnia 1962 r. w sprawie wydawania kart wędkarskich i uprawiania wędkarstwa na wodach administrowanych przez Szczeciński Urząd Morski (Dz. Urz. W.R.N. w Szczecinie Nr 6/62 poz. 29).

**Dyrektor**
**Szczecińskiego Urzędu Morskiego**
**Edward Rumatowski**

## Poz. 61.

## ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE NR 5/63

**Dyrektora Szczecińskiego Urzędu Morskiego z dnia 23 marca 1963 r. w sprawie zmiany i uzupełnienia przepisów portowych.**

Na podstawie art. 2 ust. 1, pkt. 1 i 7, art. 7 i art. 10 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. nr 6, poz. 35) oraz § 3 ust. 3 i § 7, ust. 1, 3, 5 i 10 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 21 marca 1955 r. w sprawie utworzenia, organizacji i właściwości miejscowej urzędów morskich (M.P. nr 63, poz. 749) w brzmieniu obowiązującym zarządza się, co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu porządkowym nr 6/60 Dyrektora Szczecińskiego Urzędu Morskiego z dnia 24 września 1960 r. o przepisach portowych (Dz. Urz. WRN w Szczecinie nr 14, poz. 67) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

1 — § 1, ust. 2, pkt. a — otrzymuje brzmienie „część drogi wodnej, której oś wyznaczają właściwe nabieżniki a szerokość aktualne sondaże".
W dalszym ciągu pkt. a pozostaje bez zmian.
Dodaje się nowy pkt. b — o treści: „w części niewyznaczonej właściwymi nabieżnikami pławy nie oznaczają szerokości toru wodnego, a służą jedynie jako pomocnicze znaki orientacyjne".
Pkt. „b" — przepisów portowych otrzymuje literę „c", zaś pkt. „c" literę „d".

2 — W § 13, ust. 1 zamiast słów „organy wykonawcze Kapitanatu" daje się słowa „funkcjonariusze Szczecińskiego Urzędu Morskiego".

3 — W § 14, ust. 1 i 2, słowa „organy wykonawcze Kapitanatu Portu" zastępuje się słowami „Kapitanat Portu".

4 — W § 15, ust. 2 — przed słowami „kierownik właściwego działu służby zakładu" dodaje się słowa „Dyrektor i.....".

5 — § 25 otrzymuje brzmienie:
1. „pogłębiarki i barki nurkowe w czasie pracy obowiązane są podnieść w dzień po stronie wolnej od przejścia biały romb, między dwiema czerwonymi kulami, a w nocy światło czerwone, białe, czerwone zawieszone jedno pod drugim".
2. „statki podchodzące do pogłębiarek winny około 500 m przed mijaniem się dać sygnał jeden długi ostrzegawczy, na co pogłębiarka odpowiada sygnałem jednym długim i jednym krótkim (— .), jeżeli schodzi na prawą stronę, jednym długim i dwoma krótkimi (— . .), jeżeli schodzi na lewą stronę toru wodnego".
3. „barki nurkowe w czasie przebywania nurka pod wodą wywieszają w dzień dodatkowo czerwoną flagę a w nocy światło czerwone".
4. „w przypadku, kiedy barka nurkowa pracuje w bliskości osi toru wodnego stosuje się sygnały zawarte w ust. 2 niniejszego paragrafu.
5. „Pogłębiarki i barki nurkowe, które nie godzą się na wymijanie podają sygnał jeden długi i cztery krótkie (— . . . .)".

6 — W § 26, ust. 1 skreśla się słowa „na zarządzenie pilota". W tymże paragrafie dodaje się nowy ust. 3 o brzmieniu: „wymieniony pod pkt. 1 sygnał podnoszą statki o zanurzeniu większym niż 24', długości powyżej 115 m, lub o tonażu ponad 4000 BRT".

7 — § 28 otrzymuje brzmienie: „promy z napędem mechanicznym w drodze noszą w dzień kulę żółtą w miejscu, skąd będzie najlepiej widoczna, w nocy poza światłami nakazanymi przepisami m.p.d.m. pulsujące światło żółte nad przednim światłem masztowym".

8 — § 29, ust. 1 otrzymuje brzmienie: „łodzie wiosłowe w drodze bez względu na ich przeznaczenie noszą światło białe, umieszczone na dziobie w ten sposób, aby było widoczne dookoła".

9 — § 45 otrzymuje brzmienie:
1. w razie poważnych wypadków wskazuje się bezwzględny zakaz wejścia statków do portu:
w dzień przez trzy kule jedna nad drugą na jednej linii pionowej,
w nocy przez trzy światła czerwone jedno nad drugim na jednej linii pionowej.
2. w normalnych okolicznościach eksploatacji wskazuje się:
a — zakaz wejścia statku do portu
w dzień przez stożek skierowany wierzchołkiem do góry, umieszczony między dwiema kulami na jednej linii pionowej,
w nocy przez światło białe umieszczone między dwoma światłami czerwonymi na jednej linii pionowej,
b — zakaz wyjścia statku z portu:
w dzień przez stożek skierowany wierzchołkiem do góry i umieszczony między dwoma stożkami z wierzchołkami na dół na jednej linii pionowej,

w nocy przez światło białe umieszczone między dwoma światłami zielonymi na jednej linii pionowej,

c — zakaz wejścia i wyjścia jak również wstrzymania ruchu statków w całym porcie:

w dzień przez stożek skierowany wierzchołkiem do góry i mający nad sobą stożek z wierzchołkiem na dół a pod sobą kulę,

w nocy przez światło białe mające nad sobą światło zielone a pod sobą światło czerwone,

3. zakazy wymienione w niniejszym paragrafie nie dotyczą:

a) w przypadkach określonych w ust. 1 i ust. 2 litera „c" statków — które uzyskały specjalne zezwolenie Kapitanatu Portu,

b) w przypadkach określonych w ust. 2 lit. a i b statków, będących w służbie kapitanatu portu, portowych organów sanitarnych, celnych, pilotowych, ratowniczych oraz holowników portowych w porcie macierzystym nie holujących innych jednostek,

4. sygnały podnosi się na masztach sygnałowych kapitanatów portów lub punktach obserwacyjnych na takiej wysokości, aby uniknąć pomieszania tych sygnałów z innymi światłami lub sygnałami portowymi.

10 — Przy końcu § 49 ust. 2 dodaje się zdanie o treści: „pilot jednakże odpowiada za przekroczenie maksymalnie dozwolonej szybkości statku, ustalonej w § 129 niniejszego zarządzenia, gdy bez ważnej przyczyny doradził nadmierną szybkość lub dozwoloną szybkość sam przekroczył".

11 — § 55 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „zamówienia pilota dla statku wchodzącego do portu dokonuje Kapitan statku. Agent lub makler ma obowiązek zawiadamiania kapitanatu portu bezzwłocznie po otrzymaniu wiadomości o mającym nastąpić przybyciu statku".

12 — § 67, uzupełnia się przez dodanie między ust. 1 i 2 następujących postanowień:

„2 — kierownik holownika podczas holowania winien znajdować się w miejscu nieosłoniętym, by mógł słyszeć sygnały statku holowanego i widzieć obiekt holowany.

3 — hol może być przedwcześnie zrzucony przez holownik jedynie w wypadku rzeczywistego niebezpieczeństwa holownika.
Ust. 2 tegoż paragrafu otrzymuje numerację „4".

13 — Dodaje się nowy § 71 a o brzmieniu:

„1 — Kierownictwo nawigacyjne zespołu holowniczego należy do kapitana statku holowanego, chyba, że z umowy lub okoliczności wynika co innego".

2 — W wypadku holowania barek, dźwigów pływających, sprzętu pomocniczego itp., odpowiedzialność za bezpieczeństwo zespołu holowniczego spoczywa na kierowniku holownika.

3 — W wypadku użycia większej ilości holowników podczas holowania jednostek wymienionych w ust. 2 tegoż paragrafu armator względnie armatorzy holowników ustanowią odpowiedzialnego kierownika zespołu holowniczego".

14 — § 79 otrzymuje brzmienie:

„1 — holowanie statków bez własnego napędu może odbywać się w zasadzie tylko w porze dziennej za każdorazowym zezwoleniem kapitanatu portu".
Przy dobrych warunkach nawigacyjnych kapitanat portu może w drodze wyjątku zezwolić na holowanie również w porze nocnej.

2 — Zabrania się holowania statków bez własnego napędu obok zbiornikowców z ładunkiem płynów łatwopalnych należących do I i II klasy niebezpieczeństwa lub nieodgazowanych po tych płynach.

3 — Zabrania się holowania wymienionych wyżej w ust. 2 zbiornikowców obok zbiornikowców z ładunkiem tychże materiałów niebezpiecznych zacumowanych do nabrzeża.

15 — Zbiornikowce przebywające w porcie winny po zacumowaniu mieć dodatkowe liny przynajmniej po jednej z dziobu i rufy, zwisające nad wodą a służące w razie pożaru do bezzwłocznego holowania".

16 — W § 94 wprowadza się nowy ust. 3, o brzmieniu: „przy przyjmowaniu lub wysadzaniu ze statku będącego w drodze albo stojącego na kotwicy osób urzędowych albo innych osób poza pilotem uprawnionych do wejścia na statek mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 51 i 52".

17 — § 97 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „postanowienia ust. 1 nie mają zastosowania do:

1 — statków o długości poniżej 15 m oraz jachtów sportowych,

2 — barek, lichtug, doków i dźwigów pływających oraz innych jednostek pływających nie posiadających własnego napędu, jeżeli uprawiają wyłącznie żeglugę portową i osłoniętą.

18 — Dodaje się nowy § 101 a o brzmieniu: „pierwszeństwo drogi przysługuje według następującej kolejności statkom:

1 — pożarniczym i ratowniczym w drodze do pożaru czy wypadku. Statki te noszą w dzień dwie czerwone kule a w nocy trzy czerwone światła na maszcie jedno pod drugim, podając przerywane sygnały krótkie oraz bijąc w dzwon.

2 — mającym ograniczoną zdolność manewrowania. Statki te noszą sygnały w myśl m.p.d.m.

3 — o większym zanurzeniu, które muszą iść środkiem toru wodnego oraz

4 — idącym wzdłuż kanału przed statkiem idącym w poprzek".

19 — § 104 otrzymuje brzmienie: „na obszarze portu i morskich trasach wodnych statki w ruchu trzymają się swej prawej strony drogi uczęszczanej, patrząc w kierunku ruchu a zbliżając się kursami przeciwnymi, mijają się lewymi burtami, jeżeli nie ma oczywistych przeszkód.

20 — W § 122 po słowach „kutry rybackie" po przecinku dodaje się słowo „jachty".

21 — W § 126 ust. 1 wykreśla się słowa „przy zerowym stanie wody". W ust. 2 tegoż paragrafu wykreśla się słowa „uzasadnionych warunkami nawigacyjnymi".

22 — § 127, ust. 1 utrzymuje się w mocy, zaś ust. 2 wykreśla się. Wprowadza się w tym paragrafie nowe ustępy 2—4 o brzmieniu:

„2 — na trasie wodnej Świnoujście — Szczecin dozwolony jest ruch dwukierunkowy statków o zanurzeniu nie przekraczającym 22".

3 — Statki o zanurzeniu od 22′ do 24′ mogą być mijane na trasie wodnej Świnoujście — Szczecin tylko przez statki o zanurzeniu do 20.

4 — Statki o zanurzeniu powyżej 24′ mogą być mijane:

a — przez statki do 18′ bez ograniczenia wielkości,

b — przez statki od 18′ do 20′ do 3000 BRT.

23 — Wprowadza się nowe paragrafy 127a i 127b o brzmieniu:

„§ 127a — Statki, które z uwagi na ich zanurzenie lub charakter przewożonego ładunku nie mogą się mijać z innymi statkami na trasie wodnej Świnoujście — Szczecin korzystają z mijanek, wyznaczonych przez kapitanat portu.

§ 127b — Armator statku korzystający z mijanek na trasie wodnej Świnoujście — Szczecin opłaca koszty usług holowniczych i cumowniczych. Winien on zamówić holowniki lub holowniki i cumowników na dwie godziny przed dojściem do mijanek.
Ilość holowników potrzebnych do obsługi statku ustala kapitan statku.

24 — W § 129 przed ostatnim zdaniem ust. 2 dodaje się nowe zdanie o brzmieniu: „statki, które ze względu na konieczność znacznego zmniejszenia szybkości tracą zdolność manewrową obowiązane są do korzystania z pomocy holowniczej".
Nadto wprowadza się nowy ust. 3 o brzmieniu: „w wyjątkowych wypadkach dla statków żeglugi

pasażerskiej kapitanat portu może odstąpić od ustaleń zawartych w ust. 1".

25 — § 131 otrzymuje brzmienie o treści:
„1 — ruch jednostek sportowych na obszarze wód portowych oraz toru wodnego Świnoujście — Szczecin jest w zasadzie wzbroniony za wyjątkiem jachtów pełnomorskich wychodzących z portu lub wchodzących do portu Świnoujście",
2 — ruch jachtów, idących pod żaglami ze Świnoujścia na Zalew Szczeciński i odwrotnie Kanałem Piastowskim dozwolony jest tylko w porze dziennej. Jachty idące Kanałem Piastowskim obowiązane są trzymać się swojej prawej strony w linii prostej bez myszkowania,
3 — jachty idące z portu Szczecin i jez. Dąbskiego na Zalew Szczeciński i odwrotnie przechodzą jez. Dąbskie, Ińskim Nurtem dalej zachodnią stroną Odry przez Ciasny Nurt i Wąski Nurt. Przejście przez tor wodny dozwolone jest przy Ińskim Nurcie oraz przy północnym cyplu wyspy Karw. Na Roztoce Odrzańskiej oraz na Zalewie Szczecińskim jachty sportowe mogą przecinać tor wodny Świnoujście — Szczecin w poprzek w zależności od potrzeby z zachowaniem jak najdalej idącej ostrożności z tym jednakże, że bezwzględnie pierwszeństwo drogi mają statki idące torem wodnym Świnoujście — Szczecin,
4 — jednostki sportowe nie mogą stanowić przeszkody w żegludze i winny trzymać się ściśle postanowień zawartych w §§ 104 i 113. Nie wolno im w szczególności przecinać kursu przed dziobem statku,
5 — przejście łodziami wiosłowymi i kajakami na jez. Dąbskim dozwolone jest:

| | |
|---|---|
| — z rejonu Skolwina | Ińskim Nurtem |
| — z rejonu Huty i nab. Snop | Kanałem Leśniczówka |
| — z rejonu Górne Żelechowo i nab. Mak | rzeką Świętą |
| — z rejonu stoczni | pojedynczo rzeką Odrą do rzeki Świętej natomiast zbiorowo z asystą motorówki przez Orli Przesmyk |
| — z rejonu dworca głównego i wyspy Grodzkiej | Parnicą, kanałem przemysłowym i Duńczycą |

6 — przejazd łodziami wiosłowymi lub motorowymi na ogródki działkowe winien się odbywać z miejsca postoju tych jednostek najkrótszą trasą,
7 — przejście przez rejony portowe dozwolone jest łodzią, posiadającą ważną kartę ewidencyjną wydaną przez Szczeciński Urząd Morski lub instytucję upoważnioną do tego i to tylko w porze dziennej,
8 — odbywanie treningów na łodziach sportowych i kajakach stacjonujących przy wyspie Bielawa (Grodzka) może się odbywać między zachodnią stroną wyspy a dalbami na odcinku od wysokości budynku Kapitanatu Portu Szczecin do przystani jachtowej.

26 — § 132 otrzymuje brzmienie:
„Kanały Dębicki, Górnośląski, Parnica i Duńczyca nie mogą być zajęte w pasie szerszym niż 26 m, nabrzeże Bułgarskie w pasie szerszym niż 20 m. Wyjątki od powyższej zasady dopuszczalne są za zgodą Kapitanatu Portu.
Nabrzeże Huk może być zajęte w pasie do 40 m, jednakże przy przejściu statku o długości 150 m należy zmniejszyć szerokość zestawu do 26 m.
Stawianie barek do statków pod za — lub wyładunek bez zezwolenia Kapitanatu Portu dopuszczalne jest w innych miejscach tylko na jedną szerokość".

27 — W § 136 ust. 1 skreśla się słowa „i uzyskania zezwolenia Kapitanatu Portu na wyjście". Ust. 2 otrzymuje brzmienie: „statki wymienione w ust. 1 jednak zobowiązane są powiadamiania kapitanatu portu przed każdym wyjściem i uzyskać jego zezwolenie".

28 — W § 140 ust. 3 za słowami: „powinno być" dodać słowa „w zasadzie" a przy końcu ustępu tegoż dodać słowa „w wypadku nagłym dopuszczalne są odstępstwa od powyższej zasady".

29 — W § 147 dodaje się pkt 5 o brzmieniu:
„służbę trapową i nadzór nad za i wyładunkiem na statku uważa się również za dozór statku zarówno w górnym jak i dolnym podeście".

30 — W § 175 ust. 3 wykreśla się słowa „Zarząd Portu w porozumieniu z Kapitanatem Portu" a w zamian za to wpisuje się „Szczeciński Urząd Morski".

31 — § 180 otrzymuje brzmienie:
„1 — w miejscach przebiegu przewodów podwodnych (kabli-rurociągów wodno-kanalizacyjnych-gazowych itp.) powinny być na lądzie po obu końcach podwodnej części urządzenia oznaczone tablicami ostrzegawczymi, ustawionymi w miejscu wskazanym przez Kapitanat Portu. W miejscach, gdzie nie można umieścić kabli ze względu na zasłanianie widnokręgu lub z innej przyczyny zagrażające bezpieczeństwu żeglugi sposób oznaczenia przewodów podwodnych ustala Kapitanat Portu".
2 — na każdej tablicy ostrzegawczej powinien być umieszczony rysunek odwróconej kotwicy w kolorze czarnym na żółtym tle z czerwonym pasem biegnącym po przekątnej z lewego górnego rogu każdej tablicy
Jeżeli chronionym obiektem jest kabel wysokiego napięcia to na każdej tablicy ostrzegawczej powinien być wymalowany dodatkowo w czerwonym kolorze dobrze widoczny znak ostrzegawczy wysokiego napięcia (znormalizowany symbol możliwości porażenia prądem).
3 — wymiary tablic ostrzegawczych, przystosowane do długości przelotu urządzenia pod wodą, znaki na tych tablicach i wysokość umieszczenia tablic powinny odpowiadać normom ustalonym przez Polski Komitet Normalizacyjny. Wyboru normy dla każdego poszczególnego przejścia podwodnego powinien dokonać Kapitanat Portu na prośbę inwestującego lub eksploatujących urządzenie.
4 — tablice ostrzegawcze powinny być utrzymywane i oświetlone od zachodu do wschodu słońca tak, aby znaki na tablicach mogły być bezbłędnie rozpoznawane. O odstępstwie od konieczności oświetlenia tablic decyduje Kapitanat Portu.
5 — obowiązek ustawienia, konserwacji i oświetlenia tablic ostrzegawczych ciąży na instytucji eksploatującej chronione urządzenie.

32 — W § 172 wprowadza się nowy ust. 4 o brzmieniu:
„4. zamieszkiwanie osób na terenach portu dozwolone jest jedynie za zgodą Kapitanatu Portu .

33 — W § 192 ust. 1 zastępuje się przy końcu przepisów pkt. „g" znak kropki znakiem przecinka i dodaje się pkt. „h" i „i" o brzmieniu:
h) używanie materiałów pirotechnicznych przy pracach hydrotechnicznych i innych robotach oraz
i) rozpalania ognisk na nabrzeżach i pokładach statków".

34 — W § 194 ust. 1 należy dodać przy końcu zdania: „jednakże ich jednostki zobowiązane są do stosowania przepisów w części dotyczącej porządku ruchu statków" (§§ 94—132).

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia.

**DYREKTOR**
**Szczecińskiego Urzędu Morskiego**
**Edward Rumatowski**

## Poz. 62.

### UCHWAŁA Nr VI/32/63

**Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Gryfinie**

**z dnia 28 marca 1963 r.**

**w sprawie ustalenia cennika stawek czynszu za dzierżawę terenów państwowych oraz za tereny stanowiące własność osób prawnych lub fizycznych położonych w m. Gryfino.**

Działając na podstawie art. 54, pkt. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159) oraz Uchwały Nr 393 Rady Ministrów z dnia 13. XII. 1962 r. w sprawie wytycznych dla ustalenia stawek czynszu za dzierżawę terenów w miastach i osiedlach (M. P. Nr 4/63, poz. 14) — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Gryfinie stanowi, co następuje:

§ 1.

Ustala się następujące stawki czynszu dzierżawnego za 1 m² terenu w zł w zależności od celu na jaki zostaje wydzierżawiony dla m. Gryfino.

| | |
|---|---|
| 1. Tereny użytkowane na cele przemysłowe, handlowe i składowe — stawka w stosunku miesięcznym | 0,15 zł. |
| 2. Tereny użytkowane na: | |
| a) uprawy sadownicze i warzywnicze — stawka w stosunku rocznym | 0,15 zł. |
| b) drobne uprawy rolne i łąki — stawka w stosunku rocznym | 0,07 zł. |
| c) drobne uprawy kwiatów — stawka w stosunku rocznym | 0,20 zł. |
| 3. Tereny użytkowane na cele handlu ulicznego: tereny pod kioski, stragany oraz stałe stoiska sprzedaży czasopism, wyrobów tytoniowych, owoców, słodyczy itp. — stawka w stosunku miesięcznym | 2,50 zł. |
| a) tereny użytkowane pod ruchome punkty sprzedaży (wózki) — stawka od 1-go punktu sprzedaży (wózka) w stosunku rocznym | 70,00 zł. |
| 4. Place użytkowane na cele imprez widowiskowych i przedsięwzięć rozrywkowych — w stosunku miesięcznym | 0,08 zł. |

§ 2.

Stawki czynszu ustalone w cenniku mają w odniesieniu do wydzierżawiających tereny nie stanowiące własność Państwa charakter stawek wiążących, które nie mogą być podwyższone w drodze umowy.

§ 3.

Jeżeli czynsz dzierżawny został zapłacony z góry za czas określony (np. za 3 lata) lub nastąpiło zaliczenie określonej kwoty (np. z tytułu remontu kapitalnego) na poczet czynszu dzierżawnego, obowiązek uiszczania czynszu dzierżawnego według nowych stawek powstaje po upływie okresu, za który czynsz uiszczono z góry lub za który nastąpiło zaliczenie.

§ 4.

Czynsz dzierżawny ustalony na podstawie wytycznych niniejszej uchwały płatny jest od 1 stycznia roku następnego po ogłoszeniu cennika; do tego czasu obowiązują dotychczasowe stawki czynszu. Jeżeli jednak umowa dzierżawy zostanie zawarta po ogłoszeniu cennika, czynsz pobiera się według stawek tego cennika od dnia zawarcia umowy.

§ 5.

Cennik opłat wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

§ 6.

Wyciąg uchwały w formie cennika podlega ogłoszeniu do publicznej wiadomości.

§ 7.

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia z mocą obowiązującą po ogłoszeniu jej w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 8.

Wykonanie uchwały porucza się Kierownikowi Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej.

**Sekretarz Prezydium**
**(Eugeniusz Pociecha)**

**Przewodniczący Prezydium**
**(Piotr Broda)**

## Poz. 63.

### UCHWAŁA Nr XIII/71/63

**Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Stargardzie Szczecińskim**

**z dnia 3 kwietnia 1963 r.**

**w sprawie ustalenia stawek czynszu dzierżawnego za tereny państwowe, oraz za tereny stanowiące własność osób prawnych i fizycznych położonych w miastach: Stargard Szczec., Chociwel, Ińsko, Dobrzany i Suchań.**

Działając na podstawie art. 54 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) art. 9 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159), oraz § 2 Uchwały Nr 393 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1962 r. — w sprawie wytycznych dla ustalenia stawek czynszu za dzierżawę terenów w miastach i osiedlach (Mon. Polski Nr 4, poz. 14) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Stargardzie Szczec. uchwala co następuje:

§ 1.

Wprowadza się następujące strefy na terenie **miasta Stargard Szczec.**:

— **strefa centralna** obejmuje teren ograniczony ulicami: Dworcową, Poznańską, Mieszka I, Kazimierza Wielkiego, Bolesława Chrobrego, Wojska Polskiego, 1 Maja, Reja do Dworcowej.

— **strefa śródmiejska** obejmuje teren ograniczony ulicami: Armii Ludowej, Bellojanisa, Poznańską, Warszawską, Staszica, Bolesława Krzywoustego, Kazimierza Wielkiego, Bolesława Chrobrego, Portową, Struga, Okrzei, 1 Maja, Wojska Polskiego, Konopnickiej, Bohaterów Stalingradu, Szczecińską do Armii Ludowej położoną poza strefą centralną.

— **strefa pośrednia** obejmuje teren ograniczony ulicami: Walki Młodych, Al. Żołnierza, Konarskiego — szkolnym boiskiem sportowym, Lechicką, Letnią, Al. Gryfa, Armii Ludowej, Bellojanisa — torem kolejowym biegnącym w kierunku Chociwela, Bydgoską, Robotniczą, Ochronną, Curie Skłodowskiej, Zacisze, Drzymały, Gospodarczą, Brzozową, Sportową — bocznica kolejowa do toru łączącego Grzędzice ze Stargardem, torem do ul. Konopnickiej, Bohaterów Stalingradu, Ceglaną, Łużycką, Jugosłowiańską, Bułgarską, Czeską, Wielkopolską, Wieniawskiego, Chopina, Moniuszki, Szczecińską do Walki Młodych.
Strefa pośrednia położona jest pomiędzy granicą strefy śródmiejskiej a granicą strefy pośredniej wyżej określoną.

— **strefa peryferyjna** obejmuje teren położony poza granicą strefy pośredniej jednakże w granicach administracyjnych miasta Stargard-Szczeciński.

§ 2.

Miasto Chociwel, Ińsko, Dobrzany i Suchań nie dzieli się na strefy ponieważ ludność każdego z tych miast nie przekracza 20 tys. osób.

§ 3.

Ustala się następujące stawki czynszu dzierżawnego za 1 m² terenu przy uwzględnieniu położenia, oraz przeznaczenia terenu.

Odrębne stawki dla m. Stargard Szczec., oraz pozostałych miasteczek powiatu zawarte są:

1) W tabeli Nr 1 — za tereny wydzierżawione na cele przemysłowe, składowe, handlu ulicznego, oraz place użytkowane na cele imprez widowiskowych i przedsięwzięć rozrywkowych.
2) W tabeli Nr 2 — za tereny wydzierżawione na cele rolne, warzywnicze, sadownicze.

## I. TABELE DLA M. STARGARD SZCZEC.

### Tabela stawek czynszowych Nr 1

A.

| Przeznaczenie terenu | Stawka za 1 m² powierzchni w stosunku miesięcznym w złotych — strefy | | | |
|---|---|---|---|---|
| | Centralna | Śródmiej. | Pośrednia | Peryferyj. |
| Tereny użytkowane na cele przemysłowe, handlowe i składowe | 0,25 | 0,20 | 0,15 | 0,10 |
| Tereny użytkowane na cele handlu ulicznego pod kioski, stragany, oraz stałe stoiska sprzedaży czasopism, wyrobów tytoniowych, owoców, słodyczy itp. | 4,00 | 3,50 | 3,— | 2,50 |
| Place użytkowane na cele imprez widowiskowych i przedsięwzięć rozrywkowych | 0,20 | 0,15 | 0,10 | 0,08 |

B.

| Miasta | Tereny użytkowane pod ruchome punkty sprzedaży (wózki) stawka w zł od 1 punktu sprzedaży (wózka) w stosunku rocznym |
|---|---|
| 20—50 tys. ludności | 50 |

### TABELA STAWEK CZYNSZOWYCH Nr 2

| Przeznaczenie terenu | Stawka za 1 m² powierzchni w stosunku rocznym w złotych — strefy | | | |
|---|---|---|---|---|
| | Centralna | Śródmiej. | Pośrednia | Peryferyj. |
| Uprawy sadownicze i warzywnicze | 0,20 | 0,15 | 0,10 | 0,05 |
| Drobne uprawy rolne i łąki | 0,15 | 0,10 | 0,08 | 0,05 |
| Drobne uprawy kwiatów | 0,30 | 0,25 | 0,20 | 0,15 |

## II. TABELE DLA M. CHOCIWEL, IŃSKO, DOBRZANY i SUCHAŃ

### Tabela stawek czynszowych Nr 1

A.

| Przeznaczenie terenu | Stawka za 1 m² powierzchni w stosunku miesięcznym w złotych |
|---|---|
| Tereny użytkowane na cele przemysłowe, handlowe i składowe | 0,10 |
| Tereny użytkowane na cele handlu ulicznego pod kioski, stragany, oraz stałe stoiska sprzedaży czasopism, wyrobów tytoniowych, owoców, słodyczy itp. | 1,50 |
| Place użytkowane na cele imprez widowiskowych i przedsięwzięć rozrywkowych | 0,05 |

B.

| Miasta | Tereny użytkowane pod ruchome punkty sprzedaży (wózki) — stawka w zł od 1 punktu sprzedaży (wózka) w stosunku rocznym |
|---|---|
| do 20 tys. ludności | 40 |

### TABELA STAWEK CZYNSZOWYCH Nr 2

| Przeznaczenie terenu | Stawka za 1 m² powierzchni w stosunku rocznym w złotych |
|---|---|
| Uprawy sadownicze i warzywnicze | 0,05 |
| Drobne uprawy rolne i łąki | 0,05 |
| Drobne uprawy kwiatów | 0,10 |

§ 4.

Stawki czynszu dzierżawnego nie obejmują opłat za usługi komunalne z tytułu utrzymania czystości ulic i chodników przyległych do przedmiotu dzierżawy, z tytułu dostarczania prądu, gazu, wody, korzystania z kanalizacji miejskiej itp.

§ 5.

Stawki czynszu ustalone w cenniku mają w odniesieniu do wydzierżawiających tereny nie stanowiące własność Państwa charakter stawek wiążących, które nie mogą być podwyższone w drodze umowy.

§ 6.

Niniejszy cennik wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w Dzienniku Urzędowym W.R.N. w Szczecinie.

§ 7.

Opłaty wynikające z niniejszego cennika będą pobierane od dnia 1 stycznia 1964 r. za wszystkie tereny wydzierżawione przed ogłoszeniem niniejszego cennika.

Za tereny oddane w dzierżawę po ogłoszeniu cennnika czynsz pobierany będzie według stawek tego cennika od dnia zawarcia umowy.

§ 8.

Wykonanie Uchwały porucza się Kierownikowi Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Stargardzie Szczec.

**Sekretarz Prezydium**
**(Zenon Łagodziński)**

**Przewodniczący Prezydium**
**(Stanisław Garczyński)**

**Poz. 64.**

**UCHWAŁA Nr VII/30/63**

**Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Dębnie**

**z dnia 3 kwietnia 1963 r.**

**w sprawie ustalenia stawek czynszu dzierżawnego za tereny państwowe oraz za tereny stanowiące własność osób prawnych lub fizycznych, położone w miastach powiatu chojeńskiego.**

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159) oraz § 2 uchwały Nr 393 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1962 r. w sprawie wytycznych dla ustalenia stawek czynszu za dzierżawę terenów w miastach i osiedlach (Monitor Polski Nr 4 z 1963 r. poz. 14) — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Dębnie uchwala, co następuje:

§ 1.

Ustala się wysokość czynszu dzierżawnego w miastach powiatu chojeńskiego, w zależności od celu, na jaki zostaje wydzierżawiony:

1. za tereny wydzierżawione na cele przemysłowe, handlowe i składowe za 1 m² powierzchni terenu w stosunku miesięcznym . . . . . 0,15 zł
2. za tereny wydzierżawione na:
   — uprawy sadownicze i warzywnicze za 1 m² powierzchni terenu w stosunku rocznym . 0,10 zł
   — drobne uprawy rolne i łąki za 1 m² powierzchni terenu w stosunku rocznym . . 0,05 zł
   — drobne uprawy kwiatów za 1 m² powierzchni terenu w stosunku rocznym . . . 0,20 zł
3. za tereny wydzierżawione na cele handlu ulicznego (tereny pod kioski i stragany oraz stałe stoiska sprzedaży czasopism, wyrobów tytoniowych, owoców, słodyczy itp.) za 1 m² powierzchni terenu w stosunku miesięcznym . . 2.50 zł
4. za tereny wydzierżawione na cele imprez widowiskowych i przedsięwzięć rozrywkowych za 1 m² powierzchni terenu w stosunku miesięcznym . . . . . . . . . . . . . 0,10 zł
5. za tereny wydzierżawione pod ruchome punkty sprzedaży (wózki) — od jednego punktu sprzedaży (wózka) w stosunku rocznym . . . . 50,00 zł

§ 2.

Jeżeli czynsz dzierżawny został zapłacony z góry za czas określony (np. za 3 lata) lub nastąpiło zaliczenie określonej kwoty (np. z tytułu remontu kapitalnego) na poczet czynszu dzierżawnego, obowiązek uiszczenia czynszu dzierżawnego według nowych stawek powstaje po upływie okresu, za który czynsz uiszczono z góry lub za który nastąpiło zaliczenie.

§ 3.

Czynsz dzierżawny ustalony niniejszą uchwałą płatny jest od 1 stycznia roku następnego po jej ogłoszeniu, do tego czasu obowiązują dotychczasowe stawki czynszu. Jeżeli jednak umowa dzierżawy zostanie zawarta po ogłoszeniu cennika, czynsz pobiera się według stawek tego cennika od dnia zawarcia umowy.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 5.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie, a wyciąg uchwały w formie cennika w drodze ogłoszeń podanych do publicznej wiadomości.

§ 6.

Wykonanie uchwały porucza się Wydziałowi Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej.

**Z-ca Przewodn. Prezydium**
**Eugeniusz Tomczak**

**Przewodniczący Prezydium**
**Władysław Janowski**

**Poz. 65.**

**UCHWAŁA Nr VI/29/63**

**Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kamieniu Pomorskim**

**z dnia 4 kwietnia 1963 r.**

**w sprawie ustalenia stawek czynszu dzierżawnego (cennika) za tereny państwowe oraz tereny stanowiące własność osób prawnych lub fizycznych, położone w miastach i osiedlach.**

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kamieniu Pomorskim działając na podstawie art. 54 ustawy o Radach Narodowych z dnia 25 stycznia 1958 roku (Dz. U. Nr 5/58), w oparciu o ustawę z dnia 14 lipca 1961 r. art. 9 o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32/61)

p o s t a n a w i a

I.

Ustalić stawki czynszu zawarte w tabelach nr 1—4 (cennik) stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

II.

W ustalonym cenniku nie wprowadza się podziału miasta i osiedla na strefy do celów dzierżawy, gdyż ludność tych miast mieści się w granicach do 20 tys. mieszkańców, co jest zgodne z uchwałą 393 i nie ma wpływu na wysokość stosowanych opłat.

III.

Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Kierownikowi Wydz. Gosp. Kom. i Mieszkaniowej Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kamieniu Pom.

IV.

Czynsz dzierżawny ustalony na podstawie niniejszej uchwały płatny jest od 1 stycznia roku następnego po ogłoszeniu cennika, do tego czasu obowiązują dotychczasowe stawki czynszu. Jeżeli jednak umowa dzierżawy zostanie zawarta po ogłoszeniu cennika, czynsz pobiera się według stawek tego cennika od dnia zawarcia umowy.

**Sekretarz Prezydium**
**Jan Kowalewski**

**Przewodniczący Prezydium**
**Czesław Nogal**

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr VI/29
z dnia 4. IV. 1963 r. Prez. P. R. N.
w Kamieniu Pomorskim.

**CENNIK**

**stawek czynszu dzierżawnego za tereny państwowe oraz za tereny stanowiące własność osób prawnych lub fizycznych, położone w miastach i osiedlach.**

**Tabela stawek czynszowych Nr 1**

| Miasta | Tereny użytkowane na cele przemysłowe, handlowe i składowe |
|---|---|
| | Stawka w zł za m² powierzchni w stosunku miesięcznym |
| m. Kamień Pom. | 0,13 |
| os. Dziwnów | 0,15 |

**Tabela stawek czynszowych Nr 2**

| Miasta | Stawka w zł za 1 m² pow. w stosunku rocznym | | |
|---|---|---|---|
| | Tereny użytkowane na: | | |
| | uprawy sadownicze i warzywnicze | drobne uprawy rolne i łąki | drobne uprawy kwiatów |
| m. Kamień Pom. | 0,08 | 0,10 | 0,20 |
| os. Dziwnów | 0,10 | 0,10 | 0,20 |

**Tabela stawek czynszowych Nr 3**

| Miasta | Tereny użytkowane na cele handlu ulicznego |
|---|---|
| | Tereny pod kioski i stragany oraz stałe stoiska sprzedaży czasopism, wyrobów tytoniowych, owocy, słodyczy itp. |
| | Stawka w zł za 1 m² powierzchni w stosunku miesięcznym |
| m. Kamień Pom. | 1,60 |
| os. Dziwnów | 2,10 |

**Tabela stawek czynszowych Nr 3 B.**

| Miasta | Tereny użytkowane pod ruchome punkty sprzedaży (wózki) stawka w zł od punktu (wózka) w stosunku rocznym |
|---|---|
| m. Kamień Pom. | 50,— |
| os. Dziwnów | 60,— |

**Tabela stawek czynszowych Nr 4**

| Miasta | Place użytkowane na cele imprez widowiskowych i przedsięwzięć rozrywkowych |
|---|---|
| | Stawka w zł za m² powierzchni w stosunku miesięcznym |
| m. Kamień Pom. | 0,07 |
| os. Dziwnów | 0,00 |

**Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Woj. R. N. — Szczecin, Wały Chrobrego 4**
**Redakcja i Administracja: pokój 180 (I p.). Tel. 459-19.**

**Warunki prenumeraty oraz cennik ogłoszeń:**

Prenumerata roczna 1 egz. — 18 zł.

Prenumerata półroczna 1 egz. — 10 zł.

Cena pojedynczego egzemplarza do 4-ch stron druku — 0,90 zł, przy większej ilości druku o 0,30 zł więcej od każdej strony drukowanej.

Ogłoszenia o zagubieniu dokumentów — ryczałt 10,50, za każdy następny dokument pobiera się opłatę w wys. 1,50 zł.

Prenumeratę i należność za ogłoszenia uiszczać z góry na konto Prez. Woj. R. N. do N.B.P. II Oddział Miejski Nr 1412—95/1—214 część 15, dz. 5, poz. 19.

**Cena 2.10 zł.**

**ODBIORCA:**

Rękopis otrzymano 18. 5. 63. Złożono 24. 5. 63. Podpisano do druku 28. 5. 63. Druk ukończono 30. 5. 63.

Szczec. Zakł. Graf. 2420 1200 + 25 A4 X 2 W-2-24